

Kop.

309.

Mr Karl Oskar Lundströms visor
sept 1884.

Jägaren och hans flicka

773

Ungmän i lunden på jaktträdet band,
Morgonfrisk, morgonklädd
Snofågeln sad på dess hand.
Jägaren ropade: Min flicka, sit still!
Fågeln av handen nu skjuta jag vill.
Bliv ej så blek,
Ja, hans lön är så söt
Härde bädd, hulle bädd.
Hur givligt är det i ditt sköt!"

"Skjut, sade man, men för bliden så bråk
Hvar hon upp
spår och våld
In i dess varm flög hans skott.
Såna hon suckade: Kysste du mig?
Döden blev också en kys från dig.
Ita ej så blek,
även denna är söt
Härde bädd ... o. s. v.

Jägern tog bössan, i mynnigen sig
 en blink

från dess bredd

lydde en kula hans håg.

Nu till sin mö i den grönskande skog
 sjönk han mot blodiga barmen och log:

"Var ej så blek,

se, vår lod är ju söt!"

Härda bädd, hudda bädd,

Huru ljuslyt ad dö i din sköt!

